

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea extinsă)

22 septembrie 2021 *

„Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Concursul intern COM/03/AD/18 (AD 6) – Decizie de a nu înscrie numele reclamantului pe lista de rezervă a concursului – Obligația de motivare – Caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare – Ponderarea elementelor care compun o probă de concurs prevăzute în anunțul de concurs”

În cauza T-435/20,

JR, reprezentată de L. Levi și A. Champetier, avocate,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de D. Milanowska și I. Melo Sampaio, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului intern COM/03/AD/18 (AD 6) – Administratori din 15 aprilie 2020 de respingere a cererii reclamantei de reexaminare a deciziei acestei comisii de evaluare din 16 decembrie 2019 de a nu înscrie numele său pe lista de rezervă a concursului menționat și, în măsura necesară, de anulare a acestei ultime decizii,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă),

compus din domnul R. da Silva Passos, președinte, domnul V. Valančius, doamna I. Reine și domnii L. Truchot (raportor) și M. Sampol Pucurull, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul litigiului

- 1 La 16 decembrie 2018, reclamanta, JR, și-a înscris candidatura la concursul intern COM/03/AD/18 (AD 6) – Administratori (denumit în continuare „concursul în litigiu”).
- 2 Anunțul concursului în litigiu preciza că acesta urmărea constituirea unei liste de rezervă de persoane care au reușit la concurs pentru fiecare dintre cele trei domenii următoare: în primul rând, administrație publică europeană, în al doilea rând, cooperare pentru dezvoltare și politică de vecinătate și, în al treilea rând, cercetare.
- 3 Reclamanta a ales domeniul administrației publice europene, în care numărul dorit de persoane care au reușit la concurs se ridica la 30.
- 4 Potrivit titlului III din anunțul concursului în litigiu, în prima etapă, candidații trebuiau să prezinte un act de candidatură și să confirme, la depunerea acestuia, că îndeplineau condițiile de admitere prevăzute. În a doua etapă, candidații admisibili erau invitați să se supună unei serii de teste care se prezentau sub formă de chestionare cu variante multiple de răspuns. În a treia etapă, candidații care au reușit aceste teste urmau să fie convocați la proba orală.
- 5 Secțiunea 4 din titlul III din anunțul concursului în litigiu indică faptul că proba orală pentru grupa de funcții AD se compune din două părți, descrise după cum urmează:

„1. Un interviu [...] pentru a evalua:

 - principalele misiuni exercitate și competențele dobândite în cursul carierei profesionale [a candidatului] și
 - capacitatea și motivația [candidatului] de a exercita funcțiile corespunzătoare postului la care dă acces concursul;

2. o prezentare structurată [care va] consta într-un briefing pe un subiect legat de o politică a Uniunii Europene [...]”
- 6 Secțiunea 4 din titlul III din anunțul concursului în litigiu arată și că nota globală pentru cele două părți sus-menționate constă într-o notă cuprinsă între 0 și 20 de puncte, minimul necesar fiind 10 puncte.
- 7 Secțiunea 5 din același titlu precizează că comisia de evaluare înscrie în lista de rezervă numele candidaților care au obținut cele mai bune note la proba orală, precum și minimul necesar pentru această probă, în limita numărului vizat de candidați care au reușit la concurs.
- 8 După ce a reușit, la 23 septembrie 2019, la faza scrisă a concursului în litigiu, reclamanta a susținut proba orală.
- 9 Prin scrisoarea din 16 decembrie 2019, comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu a informat-o pe reclamantă cu privire la decizia sa (denumită în continuare „decizia din 16 decembrie 2019”) de a nu înscrie numele său în lista de rezervă a acestui concurs. Comisia de

evaluare a indicat că, pentru proba orală, reclamanta a primit o notă de 13/20, care, deși era mai mare decât minimul de 10/20 fixat prin anunțul concursului în litigiu, era totuși mai mică decât pragul de 14/20 care trebuia atins pentru ca reclamanta să figureze printre cei mai buni candidați ale căror nume urmau să fie înscrise în lista de rezervă. Comisia de evaluare a precizat de asemenea că prestația globală a reclamantei la proba orală a primit aprecierea verbală „bună”. Mai exact, comisia de evaluare a arătat că reclamanta a obținut aprecierea verbală „ridicăta” atât în ceea ce privește „legătura dintre experiența sa trecută și competențele cerute”, cât și „demonstrarea competențelor sale generale și a motivației sale de a exercita funcțiile care trebuie ocupate”, dar a obținut aprecierea verbală „bună” pentru capacitatea sa de a efectua o prezentare pe o temă legată de domeniul concursului în litigiu.

- 10 Printr-un e-mail din 20 decembrie 2019 (denumit în continuare „cererea de reexaminare”), reclamanta a introdus la Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) o cerere de reexaminare a deciziei din 16 decembrie 2019, în conformitate cu punctul 6.3 din anexa III la anunțul concursului în litigiu. Ea a invocat existența unei „incoerențe vădite” între, pe de o parte, aprecierea verbală care a fost acordată prestației sale globale la proba orală și, pe de altă parte, aprecierile verbale pe care le-a obținut pentru cele trei componente ale aceleiași probe, evaluate de comisia de evaluare. Astfel, potrivit reclamantei, comisia de evaluare a subestimat în mod arbitrar prestația sa globală, întrucât a calificat-o drept „bună”, deși două dintre aceste componente au primit aprecierea verbală „ridicăta”. Ea a adăugat că decizia din 16 decembrie 2019 nu îi permitea să înțeleagă modalitatea în care aprecierea globală „bună” a fost convertită într-o notă exprimată prin 13/20. Același e-mail cuprindea o „cerere de informații și de acces la documente”, prin care reclamanta solicita să îi fie comunicate următoarele elemente:
- explicații detaliate privind modalitatea în care aprecierile verbale au fost convertite în note exprimate în cifre, cu grilele de notare care permit legarea fiecărei aprecieri verbale de o notă exprimată în cifre;
 - aprecierile detaliate formulate în privința sa pentru fiecare dintre cele trei elemente evaluate și notate, precum și grila de notare corespunzătoare;
 - orice informație utilă referitoare la notele care i-au fost atribuite;
 - metoda de ponderare eventual utilizată;
 - metoda de rotunjire eventual utilizată;
 - procesul-verbal și grilele de evaluare referitoare la proba sa orală, flipchartul pe care ea l-a utilizat în cursul acesteia (denumit în continuare „flipchartul”), precum și orice alt document relevant referitor la prestația sa la această probă.
- 11 La 28 februarie 2020, după ce a schimbat mai multe e-mailuri cu Direcția Generală Resurse Umane și Securitate a Comisiei Europene, reclamantei i s-a comunicat de către aceasta o grilă care indica corespondența dintre, pe de o parte, notele exprimate în cifre cuprinse între 1 și 10 și, pe de altă parte, aprecierile verbale „insuficientă”, „satisfăcătoare”, „bună”, „ridicăta”, „foarte ridicată”, „excelentă” și „exemplară” (denumită în continuare „prima grilă de conversie”), precizându-se că notele cuprinse între 1 și 4 corespundeau toate aprecierii „insuficientă”. Ea a fost de asemenea invitată să consulte flipchartul în birourile Comisiei și să discute cu președinta

comisiei de evaluare din cadrul concursului în litigiu pentru a obține o informare orală despre prestația sa. E-mailul Comisiei din 28 februarie 2020 nu făcea referire la metodele de ponderare și de rotunjire vizate de cererea de reexaminare.

- 12 Printr-un e-mail din 9 aprilie 2020, Comisia a informat-o pe reclamantă că metodele sus-menționate erau acoperite de caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare din cadrul concursului, prevăzut la articolul 6 din anexa III la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).
- 13 Prin decizia din 15 aprilie 2020 (denumită în continuare „decizia din 15 aprilie 2020”), comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu a respins cererea de reexaminare.
- 14 În acest scop, în primul rând, comisia de evaluare a amintit că, înainte de audierea candidaților admiși la proba orală, ea a definit conținutul acesteia, întrebările avute în vedere, criteriile de evaluare, procedura de notare și ponderarea fiecărui element menționat în anunțul acestui concurs în legătură cu această probă.
- 15 În al doilea rând, comisia de evaluare a precizat că a emis în privința fiecărui candidat comentarii referitoare la elementele specifice indicate în anunțul menționat (a se vedea punctul 5 de mai sus) și că comentariile sale includeau și o apreciere globală a prestației candidaților, „rezumând evaluarea fiecărui element”.
- 16 În al treilea rând, comisia de evaluare a arătat că aprecierile sale asupra experienței și capacităților candidaților erau de natură comparativă.
- 17 În al patrulea rând, ea a constatat că reexaminarea deciziei din 16 decembrie 2019 nu a dovedit nicio eroare care să afecteze prelucrarea datelor referitoare la proba orală a reclamantei, așa încât decizia de a nu include numele său în lista de rezervă a concursului în litigiu trebuia să fie confirmată.
- 18 Prin cererea depusă la 4 mai 2020 la grefa Tribunalului, reclamanta a introdus o acțiune în anularea deciziilor Comisiei, cuprinse în e-mailurile din 28 februarie și din 9 aprilie 2020 (a se vedea punctele 11 și 12 de mai sus), de a i se refuza accesul la anumite date având un pretins caracter personal. Această acțiune a fost înregistrată cu numărul T-265/20.

Fapte ulterioare introducerii acțiunii

- 19 La 16 iulie 2020, Comisia a comunicat reclamantei o copie a flipchartului, însoțită de notele redactate de aceasta în vederea expunerii pe care a prezentat-o la proba orală.
- 20 La 22 iulie 2020, în cadrul unei discuții telefonice cu președinta comisiei de evaluare din cadrul concursului în litigiu, reclamanta a obținut informații despre prestația sa la proba orală, precum și precizarea că notele au fost rotunjite la 0,25.

Procedura și concluziile părților

- 21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 7 iulie 2020, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

- 22 Prin act separat depus la grefa Tribunalului la aceeași dată, în temeiul articolului 66 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, reclamanta a solicitat să beneficieze de anonim. Prin Decizia din 21 septembrie 2020, Tribunalul (Camera a șaptea) a admis această cerere.
- 23 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 22 iulie 2020, în cauza T-265/20, JR/Comisia, reclamanta a solicitat conexarea acesteia și a prezentei cauze, în temeiul articolului 68 din Regulamentul de procedură. În observațiile sale privind această cerere, depuse la grefa Tribunalului la 31 august 2020, Comisia a concluzionat în sensul respingerii acesteia. Prin Decizia din 30 septembrie 2020, președintele Camerei a șaptea a Tribunalului a respins cererea de conexare.
- 24 Faza scrisă a procedurii a fost închisă la 13 ianuarie 2021.
- 25 La 20 aprilie 2021, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul (Camera a șaptea) a decis să invite Comisia să indice care instrument a permis comisiei de evaluare din cadrul concursului în litigiu să asocieze, în decizia din 16 decembrie 2019, aprecierea verbală „bună” cu nota globală de 13/20 atribuită reclamantei, dat fiind că prima grilă de conversie conținea note exprimate în cifre cuprinse între 1 și 10.
- 26 La 28 aprilie 2021, la propunerea Camerei a șaptea, Tribunalul a decis, în aplicarea articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.
- 27 Prin scrisoarea din 6 mai 2021, Comisia a răspuns la întrebarea Tribunalului menționată la punctul 25 de mai sus prin depunerea unei grile care indica corespondența dintre, pe de o parte, notele exprimate în cifre sau intervalele de astfel de note, „sub 9,5”, „10-11,5”, „12-13”, „13,5”, „14-15,5”, „16-17”, „17,5-19” și „19,5-20”, și, pe de altă parte, aprecierile verbale „insuficientă”, „satisfăcătoare”, „bună”, „bună spre ridicată”, „ridicăta”, „foarte ridicată”, „excelentă” și „exemplară” (denumită în continuare „a doua grilă de conversie”).
- 28 Prin scrisoarea din 26 mai 2021, reclamanta a prezentat observații cu privire la răspunsul Comisiei la întrebarea Tribunalului menționată mai sus.
- 29 În temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în lipsa cererii de organizare a unei ședințe prezentate de părțile principale în termenul de trei săptămâni de la notificarea închiderii fazei scrise a procedurii, Tribunalul poate decide să se pronunțe asupra acțiunii fără parcurgerea fazei orale a procedurii. În speță, Tribunalul (Camera a șaptea extinsă), considerându-se suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei, a decis, în lipsa unei asemenea cereri, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii.
- 30 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei din 15 aprilie 2020 și, în măsura necesară, a celei din 16 decembrie 2019;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 31 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la obiectul litigiului

- 32 Reclamanta solicită anularea deciziei din 15 aprilie 2020 și, în măsura necesară, a celei din 16 decembrie 2019.
- 33 În memoriul în apărare, Comisia invocă o cauză de inadmisibilitate îndreptată împotriva cererii de anulare a deciziei din 16 decembrie 2019, care ar fi fost substituită de cea din 15 aprilie 2020.
- 34 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul în care un candidat la un concurs solicită reexaminarea unei decizii adoptate de o comisie de evaluare, actul care îl lezează este decizia luată de această comisie după reexaminarea situației candidatului, în sensul articolului 90 alineatul (2) sau, dacă este cazul, al articolului 91 alineatul (1) din statut. Decizia luată după reexaminare se substituie, astfel, deciziei inițiale a juriului (a se vedea Hotărârea din 5 septembrie 2018, Villeneuve/Comisia, T-671/16, EU:T:2018:519, punctul 24 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 11 martie 1986, Sorani și alții/Comisia, 293/84, EU:C:1986:111, punctul 12).
- 35 În consecință, trebuie să se considere că, în speță, singurul act care lezează este decizia din 15 aprilie 2020.
- 36 Prin urmare, în măsura în care reclamanta nu a solicitat anularea deciziei din 16 decembrie 2019 decât „în măsura necesară”, trebuie să se examineze mai întâi cererea de anulare a deciziei din 15 aprilie 2020.

Cu privire la fond

- 37 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate, primul, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea normelor aplicabile lucrărilor comisiei de evaluare și, al doilea, pe încălcarea obligației de motivare și a principiului bunei administrări prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).
- 38 Mai întâi trebuie să se examineze al doilea motiv, din moment ce acesta privește problema, prealabilă, a motivării deciziei din 15 aprilie 2020.
- 39 Reclamanta susține că, chiar după ce a primit prima grilă de conversie (a se vedea punctul 11 de mai sus), precum și explicațiile referitoare la metoda de rotunjire utilizată de comisia de evaluare (a se vedea punctul 20 de mai sus), motivarea deciziei din 15 aprilie 2020 nu este suficientă pentru a-i permite să înțeleagă modalitatea în care cele trei aprecieri verbale „ridică”, „ridică” și „bună”, obținute pentru cele trei componente diferite ale probei orale, au permis comisiei de evaluare din cadrul concursului în litigiu să atribuie prestației sale globale la proba menționată aprecierea verbală „bună” și să o traducă prin nota 13/20.

- 40 Reclamanta adaugă că comisia de evaluare a aplicat în mod necesar o metodă de ponderare și susține că definirea acestei metode nu reiese din lucrările comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor, care, întrucât au o natură comparativă, trebuie să rămână secrete, în conformitate cu jurisprudența referitoare la articolul 6 din anexa III la statut. În opinia sa, elemente obiective precum ponderarea notelor, care sunt stabilite de comisia de evaluare înainte de începerea probelor, în scopul de a-și ghida lucrările și de a asigura, în principiu, o desfășurare legală și obiectivă a acestora, nu privesc aprecierea meritelor candidaților sau compararea meritelor lor respective.
- 41 În observațiile sale privind răspunsul Comisiei la întrebarea Tribunalului (a se vedea punctele 27 și 28 de mai sus), reclamanta arată că, chiar după ce a luat cunoștință de a doua grilă de conversie, ea nu este în măsură să înțeleagă motivul pentru care i s-a atribuit nota 13/20. În opinia sa, această grilă nu face decât să sublinieze cât este de important să se știe precis în ce moment comisia de evaluare a rotunjit notele și care este metoda de ponderare utilizată.
- 42 Comisia răspunde că, ținând seama de caracterul secret al lucrărilor comisiilor de evaluare în ceea ce privește exprimarea unei judecăți de valoare și de larga putere de apreciere de care dispun acestea, comunicarea notelor obținute la diferitele probe constituie o motivare suficientă a deciziilor lor. Întrucât reclamanta a fost informată că, pentru proba sa orală, a primit nota 13/20 și că doar candidaților care au obținut o notă de cel puțin 14/20 le-au fost înscrise numele în lista de rezervă, decizia din 15 aprilie 2020 ar fi suficient motivată. În opinia Comisiei, în aplicarea principiului bunei administrări, comisia de evaluare a comunicat numai cu titlu suplimentar reclamantei aprecierile verbale pe care i le atribuisese pentru fiecare dintre componentele probei orale, precum și aprecierea verbală globală primită în acest sens și, în continuare, i-a transmis grila de conversie și flipchartul, înainte de a-i acorda posibilitatea unei discuții telefonice cu președinta sa, care i-a indicat printre altele ce metodă de rotunjire fusese utilizată.
- 43 În plus, deși Comisia admite că nota globală exprimată în cifre atribuită reclamantei de comisia de evaluare în cadrul probei orale rezultă dintr-o ponderare a celor trei componente ale acestei probe, ea susține că definirea metodei de ponderare era cuprinsă în nucleul largii puteri de apreciere pe care anunțul acestui concurs, neconținând precizări în acest sens, o lăsase comisiei de evaluare, în conformitate cu jurisprudența. Divulgarea acestei metode ar aduce atingere în mod grav caracterului secret al lucrărilor comisiei de evaluare și independenței sale, dat fiind că s-ar putea susține de către candidații care nu au reușit că metoda reținută favoriza o anumită categorie de candidați.
- 44 În primul rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 25 al doilea paragraf a doua teză din statut, orice decizie care lezează un funcționar trebuie motivată. Această obligație corespunde celei prevăzute, mai general, la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, precum și la articolul 41 din cartă, referitor la principiul bunei administrări, în special alineatul (2) litera (c).
- 45 În al doilea rând, articolul 6 din anexa III la statut prevede că „[l]ucrările comisiei sunt secrete”.
- 46 Potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare are ca obiect, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate o indicație suficientă pentru a aprecia temeinicia actului care o lezează și oportunitatea introducerii unei acțiuni în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să permită acesteia din urmă să își exercite controlul asupra legalității actului (a se vedea Hotărârea din 13 septembrie 2016, Pohjanmäki/Consiliul, T-410/15 P, nepublicată, EU:T:2016:465, punctul 77 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2020, Comisia/Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punctul 51).

- 47 Trebuie de asemenea să se arate că dreptul la o bună administrare prevăzut la articolul 41 din cartă determină obligația administrației de a-și motiva deciziile și că această motivare nu constituie numai, la modul general, expresia transparenței acțiunii administrației, ci trebuie și să permită particularului să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să sesizeze o instanță. Prin urmare, există un raport strâns între obligația de motivare și dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă, precum și dreptul la o cale de atac efectivă garantat de articolul 47 din cartă (Hotărârea din 10 octombrie 2012, *Sviluppo Globale/Comisia*, T-183/10, nepublicată, EU:T:2012:534, punctul 40; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2009, *ETF/Landgren*, T-404/06 P, EU:T:2009:313, punctul 148 și jurisprudența citată).
- 48 În principiu, motivarea trebuie comunicată persoanei interesate în același timp cu decizia care o lezează. Lipsa motivării nu poate fi remediată prin faptul că persoana interesată află care este motivarea deciziei în cursul procedurii în fața instanței Uniunii. Cu toate acestea, în caz nu de lipsă, ci de insuficiență a motivării, explicațiile furnizate în cursul procedurii pot remedia, în ipoteze excepționale, această insuficiență, astfel încât motivul întemeiat pe aceasta din urmă nu mai justifică anularea deciziei în discuție (a se vedea Hotărârea din 11 iunie 2020, *Comisia/Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punctele 51 și 52 și jurisprudența citată).
- 49 În opinia Curții, nu există nici un drept al instituțiilor Uniunii de a remedia în fața instanței Uniunii deciziile insuficient motivate ale acestora, nici o obligație a acestora din urmă de a ține seama de explicațiile suplimentare furnizate numai pe parcursul procesului de autorul actului în discuție pentru a aprecia respectarea obligației de motivare. Astfel, o asemenea situație juridică ar risca să afecteze repartizarea competențelor între administrație și instanța Uniunii, să slăbească controlul de legalitate și să compromită exercitarea dreptului la o cale de atac. Numai în cazuri excepționale, în care s-ar dovedi că instituția Uniunii în cauză s-a aflat în imposibilitatea practică de a motiva corespunzător cerințelor legale decizia atacată, motivarea poate fi completată prin explicații furnizate de autorul actului pe parcursul procesului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2020, *Comisia/Di Bernardo*, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punctele 58 și 59).
- 50 În ceea ce privește deciziile adoptate de o comisie de evaluare din cadrul unui concurs, așa cum a statuat Curtea în Hotărârea din 4 iulie 1996, *Parlamentul/Innamorati* (C-254/95 P, EU:C:1996:276), obligația de motivare trebuie conciliată cu respectarea caracterului secret care este specific lucrărilor comisiei de evaluare potrivit articolului 6 din anexa III la statut. Acest secret a fost instituit în vederea garantării independenței comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor și a obiectivității lucrărilor acestora, punându-le la adăpost de orice ingerințe și presiuni exterioare, indiferent dacă acestea provin de la administrația Uniunii însăși, de la candidații interesați sau de la terți. Prin urmare, respectarea acestui secret se opune atât divulgării atitudinilor adoptate de membrii individuali ai comisiilor de evaluare, cât și dezvăluirii oricăror elemente care au legătură cu aprecieri cu caracter personal sau comparativ referitoare la candidați (Hotărârea din 4 iulie 1996, *Parlamentul/Innamorati*, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 24).
- 51 Cerința motivării deciziilor unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs trebuie, în aceste condiții, să țină cont de natura lucrărilor în cauză (Hotărârea din 4 iulie 1996, *Parlamentul/Innamorati*, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 25).

- 52 Lucrările unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs comportă, în general, cel puțin două etape distincte, și anume, în primul rând, examinarea candidaturilor pentru a face trierea candidaților admiși la concurs și, în al doilea rând, examinarea aptitudinilor candidaților la postul care trebuie ocupat, în vederea stabilirii unei liste de rezervă (Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 26).
- 53 Prima etapă constă, în special în cadrul unui concurs pe bază de dosare, într-o confruntare a diplomelor depuse de candidați cu calificările cerute de anunțul de concurs. Întrucât această confruntare se realizează pe baza unor date obiective și, de altfel, cunoscute de fiecare dintre candidați în ceea ce îl privește, respectarea caracterului secret care este specific lucrărilor comisiei de evaluare nu se opune comunicării acestor date obiective și în special a criteriilor de apreciere care se află la baza selecției realizate, în etapa operațiunilor preliminare ale concursului, astfel încât să permită persoanelor ale căror candidaturi au fost înlăturate înainte de orice probă personală să recunoască motivele posibile ale eliminării lor (Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 27).
- 54 În schimb, a doua etapă a lucrărilor comisiei de evaluare din cadrul unui concurs este înainte de toate de natură comparativă și, prin urmare, este guvernată de caracterul secret inerent acestor lucrări (Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 28).
- 55 Criteriile de corectare adoptate de comisia de evaluare anterior desfășurării probelor fac parte integrantă din aprecierile de natură comparativă făcute de comisia de evaluare cu privire la meritele fiecăruia dintre candidați. Astfel, ele urmăresc să asigure, în interesul acestora, o anumită omogenitate a aprecierilor comisiei de evaluare, în special atunci când numărul candidaților este ridicat. Aceste criterii sunt supuse secretului deliberării, asemenea aprecierilor comisiei de evaluare (Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 29).
- 56 Aprecierile de natură comparativă efectuate de comisia de evaluare se reflectă în notele pe care aceasta le atribuie candidaților. Acestea sunt expresia judecăților de valoare referitoare la fiecare dintre ei (Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati, C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctul 30).
- 57 Pe baza acestor principii, la punctele 31 și 32 din Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276), Curtea a considerat că, ținând seama de secretul care trebuie să caracterizeze lucrările comisiei de evaluare, comunicarea notelor obținute la diferitele probe constituie o motivare suficientă a deciziilor comisiei și că o astfel de motivare nu lezează drepturile candidaților, din moment ce le permitea să cunoască judecata de valoare referitoare la prestațiile lor și să verifice, dacă era cazul, că nu obținuseră în mod efectiv numărul de puncte cerut de anunțul de concurs.
- 58 În lumina acestor principii trebuie să se aprecieze dacă decizia din 15 aprilie 2020 este motivată suficient.
- 59 În primul rând, trebuie să se constate că decizia din 15 aprilie 2020 nu face parte din prima etapă vizată de jurisprudența Curții, referitoare la admiterea candidaților la concurs, după verificarea respectării de către candidați a condițiilor prevăzute în acest scop în anunțul de concurs. Ea face parte din a doua etapă, dat fiind că comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu a trebuit să efectueze o apreciere a prestației reclamantei la proba orală nu numai în scopul de a examina

dacă acesteia i se putea atribui nota minimă de 10/20 stabilită de anunțul de concurs, ci și de a evalua această prestație în raport cu cele ale celorlalți candidați. Astfel, anunțul de concurs prevedea că, în domeniul ales de reclamantă, numai 30 de candidați care au obținut cele mai bune note la proba orală vor putea fi înscriși în lista de rezervă (a se vedea punctele 3, 6 și 7 de mai sus).

- 60 În al doilea rând, trebuie amintite informațiile date deja reclamantei în decizia din 16 decembrie 2019, confirmată prin decizia din 15 aprilie 2020. În această decizie, așa cum s-a arătat la punctul 9 de mai sus, comisia de evaluare a indicat mai întâi că prestația reclamantei la proba orală a concursului în litigiu i-a adus atribuirea notei globale de 13/20, iar comparația între prestațiile candidaților admiși la această probă a condus comisia de evaluare la înscrierea în lista de rezervă numai a numelor celor care au obținut o notă globală minimă de 14/20.
- 61 În continuare, comisia de evaluare a precizat că prestația globală a reclamantei la proba orală putea fi calificată drept „bună”.
- 62 În sfârșit, comisia de evaluare a comunicat aprecierile verbale pe care i le-a atribuit reclamantei pentru fiecare dintre cele trei componente ale probei orale care rezultă din secțiunea 4 din titlul III din anunțul concursului în litigiu (a se vedea punctul 5 de mai sus), potrivit căreia această probă cuprindea două părți, dintre care prima cuprindea și ea două părți.
- 63 În al treilea rând, așa cum s-a amintit la punctul 11 de mai sus, Comisia a comunicat ulterior reclamantei prima grilă de conversie, în care era indicată corespondența dintre aprecierile verbale utilizate de comisia de evaluare și notele exprimate în cifre cuprinse între 1 și 10. Din această grilă rezultă că aprecierile verbale „bună” și „ridică” sunt echivalente cu notele 6/10 și 7/10.
- 64 În al patrulea rând, Comisia a depus la Tribunal a doua grilă de conversie, menționată la punctul 27 de mai sus, în care figurează corespondența dintre, pe de o parte, notele exprimate în cifre cuprinse între 1 și 20 și, pe de altă parte, aprecierile verbale comunicate candidaților după proba orală.
- 65 În al cincilea rând, trebuie să se arate că, după cum rezultă din decizia din 15 aprilie 2020, comisia de evaluare a adoptat o metodă de ponderare aplicabilă celor trei componente ale probei orale prevăzute în anunțul concursului în litigiu. În memoriul în apărare, Comisia confirmă că nota globală de 13/20 obținută de reclamantă nu este media aritmetică a evaluărilor referitoare la aceste trei componente, ci rezultă dintr-o medie ponderată a acestora.
- 66 Prin urmare, trebuie să se constate că comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu a adoptat un coeficient de ponderare pentru fiecare componentă a probei orale care rezultă din anunțul acestui concurs (în continuare „coeficienții de ponderare în cauză”). Coeficienții de ponderare în cauză au fost aplicați evaluărilor realizate de comisia de evaluare cu privire la prestațiile candidaților în cadrul acestor componente, pentru a obține o medie ponderată a acestor trei evaluări. Așadar, acești coeficienți de ponderare contribuie în mod substanțial la felul în care reclamanta poate înțelege cum a fost convertită prestația sa, după ce a fost evaluată în aceste trei componente, într-o notă globală exprimată în douăzecimi, în conformitate cu anunțul concursului în litigiu (a se vedea punctul 6 de mai sus). Reclamanta dispune deja de prima și de a doua grilă de conversie. Totuși, fără a cunoaște coeficienții de ponderare în cauză, reclamanta nu este în măsură să înțeleagă în ce mod aprecierile verbale „ridică”, „ridică”, „bună”, care i-au fost atribuite pentru cele trei componente ale probei orale și care, potrivit primei grile de conversie,

corespund notelor 7, 7 și 6, au putut genera o notă globală de 13/20, care corespunde, potrivit celei de a doua grile de conversie, aprecierii verbale „bună”. Trebuie să se arate că, în funcție de importanța fiecăruia dintre acești coeficienți, nu este exclus ca media ponderată a notelor exprimate în cifre menționate să ajungă la o notă globală exprimată în cifre, rotunjită și convertită în douăzecimi, care să atingă pragul de 14/20 cerut pentru ca un candidat să figureze printre candidații care au reușit la concursul în litigiu (a se vedea punctul 9 de mai sus).

- 67 Trebuie totuși să se determine dacă comunicarea coeficienților de ponderare în cauză este compatibilă cu caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare prevăzut la articolul 6 din anexa III la statut, astfel cum este interpretat de Curte.
- 68 Este adevărat că, după cum s-a amintit la punctul 57 de mai sus, în Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276, punctele 31 și 32), Curtea, după o evaluare comparativă a cerințelor care rezultă, pe de o parte, din obligația de motivare, iar pe de altă parte, din caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare, a statuat că comunicarea notelor obținute la diferitele probe constituie o motivare suficientă a deciziilor comisiei de evaluare și că o astfel de motivare nu lezează drepturile candidaților.
- 69 Cu toate acestea, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276), reclamantul nu a fost admis la probele unui concurs care urmau după proba scrisă la care obținuse o notă inferioară minimului cerut de anunțul de concurs. Acest anunț nu prevedea că proba scrisă respectivă era compusă din mai multe elemente. În consecință, trimiterea făcută de Curte la „notele obținute la diferitele probe” nu poate fi interpretată ca vizând numai notele individuale eliminatorii, prin opoziție cu evaluările intermediare referitoare la diferitele componente ale unei probe prevăzute în anunțul de concurs. Așadar, nu rezultă din această jurisprudență că comunicarea unei singure note individuale eliminatorii unui candidat constituie, în orice împrejurări, o motivare suficientă, independent de specificitățile fiecărui concurs.
- 70 În plus, nu se poate deduce din Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276), că noțiunea de „criterii de corectare”, despre care Curtea a considerat că sunt protejate de caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare, cuprinde elemente precum coeficienții de ponderare în cauză.
- 71 Trebuie să se arate că „criteriile de corectare” vizate de Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276), ghidează comisia menționată în evaluarea prestațiilor candidaților în cursul probelor unui concurs și al eventualelor componente ale fiecărei probe. Ele constituie un instrument la care recurge comisia de evaluare atunci când formulează o judecată de valoare cu privire la aceste prestații, pentru a asigura omogenitatea evaluărilor sale. În acest sens, după cum a statuat Curtea în hotărârea menționată, aceste criterii fac parte integrantă din aprecierile de natură comparativă realizate de comisia de evaluare cu privire la meritele respective ale candidaților și trebuie, în consecință, să rămână secrete (a se vedea punctul 55 de mai sus). Astfel, pentru a putea evalua în deplină obiectivitate și libertate candidații, o comisie de evaluare din cadrul unui concurs trebuie să își poată structura munca, stabilindu-și dacă este necesar criterii și subcriterii, ponderate între ele, dacă este cazul.
- 72 În schimb, coeficienții stabiliți de o comisie de evaluare pentru a pondera elementele care compun o probă, prevăzute în anunțul de concurs, nu îndeplinesc aceeași funcție ca și cea a criteriilor de corectare vizate de Hotărârea din 4 iulie 1996, Parlamentul/Innamorati (C-254/95 P, EU:C:1996:276). Astfel, acești coeficienți nu sunt destinați să contribuie la evaluarea comparativă

a prestațiilor candidaților la proba în discuție. Ei sunt fixați de comisia de evaluare, în exercitarea puterii sale de apreciere, pentru a exprima importanța relativă pe care aceasta o acordă diferitor componente ale probei, vizate în anunțul de concurs, în cadrul notei globale atribuite unui candidat pe baza ansamblului acestei probe. Fixarea prealabilă a valorii relative a diferitor componente ale unei probe, prevăzute în anunțul de concurs, trebuie să fie, prin urmare, distinsă de aprecierea prestațiilor candidaților pentru fiecare dintre aceste componente.

- 73 Așadar, Hotărârea din 4 iulie 1996, *Parlamentul/Innamorati* (C-254/95 P, EU:C:1996:276), nu poate fi interpretată în sensul că evaluarea comparativă a cerințelor vizate la punctul 68 de mai sus impune ca, atunci când un anunț de concurs prevede că o probă este constituită din mai multe componente, coeficienții atribuiți în prealabil de comisia de evaluare fiecăreia dintre aceste componente în scopul ponderării lor să fie acoperiți de caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare. Prin urmare, nu decurge din hotărârea menționată că acești coeficienți sunt excluși dintre elementele care, în aplicarea obligației de motivare, trebuie să fie comunicate candidaților eliminați din concurs.
- 74 În plus, trebuie amintit că Tribunalul a statuat deja, în legătură cu o probă orală prin care se urmărea evaluarea cunoștințelor lingvistice ale candidaților la un concurs în franceză și în engleză, precum și în toate celelalte limbi ale Uniunii pe care acești candidați declaraseră că le cunosc în actele lor de candidatură, că, atunci când o comisie de evaluare a procedat la o notare intermediară a cunoștințelor candidaților pentru fiecare dintre aceste limbi, obligația de motivare implica comunicarea, la cererea candidatului, a notelor intermediare care i-au fost atribuite în cadrul diferitor limbi care au făcut obiectul probei și a metodei urmate de comisia de evaluare pentru determinarea notei finale. Astfel, Tribunalul a arătat că comunicarea acestor elemente nu implica nici divulgarea atitudinilor adoptate de membrii individuali ai comisiei de evaluare, nici dezvăluirea unor elemente legate de aprecieri cu caracter personal sau comparativ care îi priveau pe candidați. Prin urmare, ea nu era incompatibilă cu respectarea secretului lucrărilor comisiei de evaluare (Hotărârea din 28 aprilie 2004, *Pascall/Consiliul*, T-277/02, EU:T:2004:117, punctele 2 și 28).
- 75 Pe de altă parte, rezultă din jurisprudența Tribunalului Funcției Publice că, având în vedere secretul care trebuie să guverneze lucrările unei comisii de evaluare și larga putere de apreciere de care dispune această comisie pentru evaluarea rezultatelor probelor unui concurs, aceasta nu poate fi obligată, în motivarea nereușitei unui candidat la o probă, să precizeze răspunsurile candidatului care au fost considerate insuficiente sau să explice motivul pentru care aceste răspunsuri au fost considerate insuficiente. Totuși, acest caracter secret și această largă putere de apreciere nu implică faptul că candidații la un concurs care formulează o solicitare în acest sens nu pot, dacă este cazul, să obțină comunicarea notelor obținute pentru fiecare dintre componentele probei orale menționate în anunțul de concurs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 2010, *Wybranowski/Comisia*, F-17/08, EU:F:2010:83, punctele 98 și 99 și jurisprudența citată). Potrivit Tribunalului Funcției Publice, pentru îndeplinirea obligației de motivare, această comunicare, atunci când a fost solicitată de un candidat, trebuie, în principiu, să aibă loc înainte de expirarea termenului prevăzut la articolele 90 și 91 din statut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 2010, *Wybranowski/Comisia*, F-17/08, EU:F:2010:83, punctul 100). Trebuie să se adauge că, pentru a înlătura un motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, Tribunalul Funcției Publice a constatat că reclamanta a putut obține comunicarea printre altele a ponderii celor patru „criterii de evaluare” menționate în anunțul de concurs în legătură cu proba orală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 2010, *Wybranowski/Comisia*, F-17/08, EU:F:2010:83, punctele 8, 50, 104 și 106).

- 76 Această jurisprudență a Tribunalului și a Tribunalului Funcției Publice este conformă cu raportul strâns care există, după cum s-a amintit la punctul 47 de mai sus, între obligația de motivare și protecția jurisdicțională efectivă, precum și cu limitarea la cazuri excepționale, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții amintită la punctul 49 de mai sus, a dreptului de a completa o motivare insuficientă cu elemente furnizate pe parcursul procesului. Astfel, în lipsa cunoașterii în timp util a metodei urmate de comisia de evaluare pentru fixarea notei globale eliminatorii atribuite unui candidat pentru o probă, pornind de la evaluări realizate de comisia de evaluare pentru prestațiile respectivului candidat la diferitele componente ale acestei probe, prevăzute de anunțul de concurs, acest candidat nu este în măsură să înțeleagă dacă comisia de evaluare a săvârșit o eroare nu în elaborarea acestor evaluări, care este protejată de caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare, ci în cea a notei globale eliminatorii. Acest candidat nu poate, prin urmare, să evalueze dacă este oportun să introducă o acțiune în fața Tribunalului.
- 77 În plus, obligația de motivare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă sunt principii generale de drept al Uniunii consacrate în prezent de cartă, în timp ce caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare este fixat printr-un act de drept derivat. Prin urmare, articolul 6 din anexa III la statut trebuie interpretat în lumina cartei.
- 78 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se concluzioneze că, din moment ce coeficienții de ponderare în cauză nu sunt instrumente utilizate de comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu pentru a formula o judecată de valoare asupra prestațiilor candidaților la cele trei componente ale probei orale prevăzute în anunțul de concurs, acești coeficienți nu sunt acoperiți de caracterul secret prevăzut la articolul 6 din anexa III la statut.
- 79 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele Comisiei întemeiate pe larga putere de apreciere de care dispune comisia de evaluare din cadrul unui concurs (a se vedea punctul 43 de mai sus).
- 80 Potrivit jurisprudenței, comisia de evaluare din cadrul unui concurs dispune de o largă putere de apreciere pentru a-și desfășura lucrările. Prin urmare, ea are posibilitatea să stabilească criteriile de notare, în cazul în care anunțul de concurs nu le prevede sau, dacă anunțul conține astfel de criterii, dar nu precizează ponderea lor, să determine această pondere (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 2012, Mata Blanco/Comisia, F-65/10, EU:F:2012:178, punctul 55 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 24 martie 1988, Goossens și alții/Comisia, 228/86, EU:C:1988:172, punctele 11, 13 și 14, și Hotărârea din 19 aprilie 1988, Santarelli/Comisia, 149/86, EU:C:1988:179, punctul 10).
- 81 De aici rezultă că, atunci când un anunț de concurs nu precizează ponderea fiecărui criteriu de evaluare menționat în anunțul de concurs pentru o anumită probă, comisia de evaluare poate determina modul în care numărul total de puncte pe care acest anunț le prevede pentru această probă trebuie repartizat între diferitele elemente componente ale acesteia, în funcție de importanța pe care ea o atribuie acestor elemente în raport cu posturile care trebuie ocupate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 decembrie 2012, Mata Blanco/Comisia, F-65/10, EU:F:2012:178, punctul 56 și jurisprudența citată).
- 82 În speță, anunțul concursului în litigiu descria elementele componente ale probei orale (a se vedea punctul 5 de mai sus), fără a preciza însă ponderea care urma să se aplice fiecăruia dintre aceste elemente în determinarea notei globale.

- 83 Prin urmare, comisia de evaluare din cadrul concursului în litigiu avea dreptul de a fixa cei trei coeficienți de ponderare în cauză.
- 84 Cu toate acestea, nu rezultă din ceea ce precedă că coeficienții de ponderare în cauză sunt excluși dintre elementele care trebuie comunicate candidaților eliminați, pentru a asigura respectarea obligației de motivare.
- 85 Astfel, potrivit jurisprudenței, în cazurile în care o instituție dispune de o largă putere de apreciere, controlul respectării garanțiilor conferite de ordinea juridică a Uniunii în cadrul procedurilor administrative prezintă o importanță fundamentală. Printre aceste garanții se număra în special obligația instituției competente de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei și aceea de a-și motiva decizia în mod suficient (Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punctul 14, și Hotărârea din 8 septembrie 2009, ETF/Landgren, T-404/06 P, EU:T:2009:313, punctul 163).
- 86 În plus, potrivit jurisprudenței menționate la punctele 46 și 47 de mai sus, scopul obligației de motivare este tocmai acela de a permite exercitarea de către persoanele interesate a dreptului lor la o cale de atac efectivă și exercitarea de către instanța Uniunii a controlului legalității deciziilor administrației.
- 87 Trebuie să se arate că, întrucât comisiile de evaluare din cadrul concursurilor dispun de o largă putere de apreciere, controlul legalității deciziilor lor constă în verificarea de către instanță a aspectului dacă această putere de apreciere a fost exercitată pe baza unor criterii obiective și dacă această exercitare nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă limitele puterii de apreciere nu au fost depășite în mod vădit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 februarie 1999, Jiménez/OAPI, T-200/97, EU:T:1999:26, punctul 40 și jurisprudența citată). Astfel, în speță, deși Tribunalul nu poate substitui aprecierea comisiei de evaluare cu propria apreciere, el trebuie să fie totuși în măsură să controleze, în vederea obligației de motivare, că ea a evaluat prestația orală a reclamantei pe baza celor trei componente ale acesteia prevăzute în anunțul concursului în litigiu și că nu a fost săvârșită nicio eroare în calculul notei globale efectuat în temeiul aprecierii realizate de comisia de evaluare cu privire la fiecare dintre aceste trei componente.
- 88 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se concluzioneze că, în măsura în care reclamanta nu a avut cunoștință de coeficienții de ponderare în cauză, decizia din 15 aprilie 2020 nu este suficient motivată, în pofida elementelor furnizate reclamantei de Comisie după adoptarea deciziei menționate, presupunând că pot fi luate în considerare în temeiul jurisprudenței amintite la punctele 48 și 49 de mai sus.
- 89 Prin urmare, trebuie să se admită al doilea motiv și să se anuleze decizia din 15 aprilie 2020, fără a fi necesar să se examineze primul motiv (a se vedea punctul 38 de mai sus), nici să se statueze asupra cauzei de inadmisibilitate invocate de Comisie în privința cererii de anulare, formulată în măsura necesară, a deciziei din 16 decembrie 2019 (a se vedea punctele 30 și 33 de mai sus).

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 90 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului intern COM/03/AD/18 (AD 6) – Administratori din 15 aprilie 2020 de a nu o înscrie pe JR în lista de rezervă pentru recrutarea de administratori de gradul AD 6 în domeniul administrației publice europene.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 septembrie 2021.

Semnături